

Ο Μυημένος δρα πάντοτε κοιτώντας μέσα του και ποτέ έξω από αυτόν

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini
33° 90° 97°

Ανέκαθεν ιστορικά υπήρχε η τάση του ανθρώπου να εγκαταλείπει τα πάντα στην τεχνολογική υποστήριξη καθώς και μία τάση υποκατάστασής του από τρίτους στην ελεύθερη και αυτόνομή του σκέψη.

Ακόμη και γνώμες και διαμορφωτικές κρίσεις, αναλύσεις και προσεκτικές παρατηρήσεις επηρεάζονται όλο και περισσότερο από «εξωγενείς» παράγοντες και τρίτα μέρη, που μεταφέρονται με εργαλεία μολυσμένα από συμφέροντα εμπορικά ή και αποκλειστικά υλιστικά. Μερικές φορές, προηγούνται τα δεύτερα, ως προπαιδευτικά και μετά από μία προσεκτική «πλύση εγκεφάλου», θα κορυφωθούν με την πραγματοποίηση του Homo Novus, τέλειο αρχέτυπο της «Τεχνητής Νοημοσύνης».

Τι να κάνετε λοιπόν για να ξεφύγετε από αυτή τη μοίρα; Πώς να αντιδράσετε σε αυτό που φαίνεται να είναι μια αναπόφευκτη συνθηκολόγηση της ύψιστης φύσης μας που είναι μέρος της πνευματικής και θεϊκής καταγωγής;

Σήμερα εντός των Μυητικών Οργανισμών η συζήτηση αυτή είναι θέμα προβληματισμού πιο ανοιχτή από ποτέ. Από η μια πλευρά βλέπει κανείς αυτούς που υποστηρίζουν την σκληρή και καθαρή δράση. Να αντικρούουμε με κάθε μέσο την εκτεταμένη επιθετικότητα των σκοτεινών δυνάμεων παίρνοντας ριζοσπαστικές θέσεις και εντελώς ασυμβίβαστες με ό,τι είναι έκφραση αυτών των αντιμυητικών ενεργειών. Με αντιμετώπισή τους κατά μέτωπο και, αν χρειαστεί, μπαίνοντας στον πολιτικό και κοινωνικό στίβο χωρίς να τους χαρίζεται σε τίποτα.

Από την άλλη πλευρά είναι αυτοί που, διαυγείς και ευνυσυνείδητοι του τί συμβαίνει μέσα σε αυτή την τελευταία ματιά της Kali Yuga¹, νοιώθουν κυρίαρχη την ανάγκη χάραξης μίας ιερής περιμέτρου

¹ ΣτΜ: Kali Yuga ονομάζεται η εποχή που διανύουμε, ως τελευταία της πτωτικής πορείας της ανθρωπότητας από την εποχή της πνευματικότητας στην υλική εποχή που ζούμε. Ο όρος Kali Yuga προέρχεται από την Ινδουϊστική ορολογία, ενώ θα μπορούσαμε, ως πλέον ταιριαστή στον Δυτικό Εσωτερισμό, να χρησιμοποιήσουμε τον όρο Εποχή του Σιδήρου. Οι προγενέστερες ήσαν η εποχή του χαλκού, η εποχή του αργύρου και η εποχή του χρυσού ως πρώτη εποχή ή εποχή πλήρους πνευματικότητας.

όπου θα καταφύγουμε, θα διατηρήσουμε και θα μεταδώσουμε το Ιερό πυρ της Παράδοσης και της Μύησης χωρίς άμεση συμμετοχή στον αγώνα.

Ας κάνουμε τώρα ένα βήμα πίσω αναζητώντας καθοδήγηση στην καταλληλότερη επιλογή. Όταν ο υποψήφιος ετοιμάζεται να γράψει την Τεκτονική του Διαθήκη στην Αίθουσα Στοχασμών, βρίσκεται αντιμέτωπος με τρία ερωτήματα: «Τί οφείλω στο Θεό? Τί οφείλω στον εαυτόν μου? Τί οφείλω στην Ανθρωπότητα?»

Εάν προσπεράσουμε την πρώτη ερώτηση (Τί οφείλω στο Θεό?), οι επόμενες δύο μας γλιστρούν αργά στο βέβηλο τρόπο ζωής, την κοινωνικότητα, την πολιτική και τα καλά συναισθήματα. Όλα πολύ αποδεκτά πράγματα και συχνά απαραίτητα για να διατηρηθεί ένα σημείο ισορροπίας στη ζωή του καθενός. Όμως, όπως θα δούμε, ανεπαρκή για την πραγματοποίηση του Μεγάλου Έργου της εσωτερικής μεταμόρφωσης. Αυτή η προοδευτική απομάκρυνση λόγω αδυναμίας και έλλειψης «επαγρύπνησης» και «επιμονής», καθορίζει και δημιουργεί, αν δεν ξεπεραστεί, μία κρίση της μυητικής εμπειρίας που ακολουθείται. Δημιουργείται μία λήθη των κινήτρων που οδήγησαν τον υποψήφιο να «χτυπήσει» την πόρτα του Ναού της Αλήθειας. Πρόκειται ακριβώς για αυτήν την «αναγκαιότητα» που τον συνόδεψε, σε ένα συγκεκριμένο χρονικό σημείο της ύπαρξής του, σε αναζήτηση της δικής του πνευματικής ταυτότητας. Κάτι που είχε αντιληφθεί, μέσω μιας διαίσθησης και όχι με το μέτρο της λογικής και του ορθολογισμού, κάτι που συνέβη στο βάθος της εσωτερικότητάς του. Αυτό που τον έκανε να αισθανθεί ότι είναι ένας Ακατέργαστος Λίθος που επιθυμεί να γίνει Κατεργασμένος.

Η λυχνία που μας βοηθά σε όλο αυτό προέρχεται από τον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων, και έγκειται στην κατανόηση της λέξης «Καθήκον»!

Αν στο βέβηλο επίπεδο είναι σωστό να μιλάς για δικαιώματα, ισότητα, ελευθερία, σεβασμό κλπ... στο επίπεδο της Μύησης μία και μοναδική είναι η σωστή λέξη: Καθήκον!

Αυτός που αναλαμβάνει το δρόμο της πνευματικής επανένταξης έχει το ένα και μοναδικό χρέος να ψάξει μέσα του, και όχι έξω από αυτόν για την Αλήθεια! Έξω από αυτό το αξίωμα υπάρχει μόνον το σκοτάδι της άγνοιας, της δεισιδαιμονίας, η σύγχυση των μαγεμένων κήπων και των μάταιων και απραγματοποίητων υποσχέσεων που δημιουργούν ψευδείς ελευθερίες και προκαλούν, σύντομα ή όχι, την εξέγερση και την προδοσία από την ίδια τη διαθήκη που αφήσαμε στην Αίθουσα Στοχασμών και η οποία παραδόθηκε στο πυρ δηλαδή στην αιωνιότητα.

Αυτό μας θυμίζει πάντοτε εκείνο που μας άφησε παρακαταθήκη ο Ottavio Ulderico Zasio² : «Ο Μυημένος δρα κοιτώντας πάντα μέσα του, ποτέ έξω!».

Να τι πιστεύουμε λοιπόν ότι μπορεί να είναι χρήσιμο και προειδοποιητικό για να μην χάσουμε ποτέ τον προσανατολισμό σας στον ανώμαλο και δύσκολο δρόμο που επιτρέπει την μετατροπή του ακατέργαστου λίθου σε κατεργασμένο και αργότερα σε κατεργασμένο με αιχμή.

Οφείλουμε να δρούμε μέσα μας χωρίς να εξαρτιόμαστε από αυτό που συμβαίνει έξω. Τέλος, θυμάμαι πάντοτε τον Sebastiano Caracciolo³ με αφορμή μία από τις συχνές μας συναντήσεις στην απαρχή της Τεκτονικής μου εμπειρίας όσον αφορά τη συμβατότητα μεταξύ της δέσμευσης στο Μυητικό πεδίο και της ενεργής και συμμετοχικής δέσμευσης στο πολιτικό πεδίο.

Υποστήριξε ότι και αυτά τα δύο δεν θα μπορούσαν ποτέ να συμφιλιθούν γιατί η πολιτική είναι, εκ της φύσεώς της και εξ ορισμού, μεροληπτική, παρά τις περισσότερο από αξιέπαινες προθέσεις

² ΣτΜ: Κυρίαρχος Μεγάλος Γενικός Ιεροφάντης 1949-1966

³ ΣτΜ: Κυρίαρχος Μεγάλος Γενικός Ιεροφάντης 1981-2013

από αυτούς που αναλαμβάνουν αυτό το ταξίδι. Αναφερόμαστε φυσικά στο σύγχρονο πολιτικό πεδίο και όχι εκείνο των αρχαίων πολιτισμών.

Αυτή η άποψη του ήταν, φυσικά, μια άποψη συζητήσιμη και αμφισβητήσιμη. Αλλά ήταν, και είναι ακόμα σήμερα, φωτεινή, ενώπιον ενός κόσμου πάντα πιο μολυσμένου με την υποκρισία, και αντιτιθέμενου στις παραδοσιακές αρχές.

Θυμάμαι ακόμη πόσο μου μιλούσε για τον Gastone Ventura⁴. Και αυτός, πριν αναλάβει τα καθήκοντά του, αποφάσισε να αποσυρθεί από τα πολιτικά του αξιώματα.

Οι δύο δρόμοι που προαναφέραμε ουδέποτε συμβιβάστηκαν μεταξύ τους από ανθρώπους που δεν μπορούσαν να υπηρετούν ταυτόχρονα το Θεό και το Μαμμωνά!

7,8/2023

⁴ ΣτΜ: Κυρίαρχος Μεγάλος Γενικός Ιεροφάντης 1966-1981